

Głęboki, aktualny i przystępny przewodnik po odkrywaniu istoty chrześcijaństwa

1. Czym jest Kerygmat?

Słowo **kerygmat** pochodzi z greckiego *kērygma*, co oznacza *głoszenie* lub *zwiastowanie*. Jego rdzeń to czasownik *kēryssein*, czyli „głosić jak herold”. W kontekście chrześcijańskim kerygmat to **zasadnicze ogłoszenie Ewangelii**, żywotne jądro orędzia, które Chrystus powierzył apostołom: ogłoszenie Jego śmierci i zmartwychwstania oraz wezwanie do nawrócenia dla zbawienia.

To przesłanie tak proste, że może je zrozumieć nawet dziecko, a jednocześnie tak głębokie, że potrafi podtrzymać całe życie wiary – a nawet całą cywilizację. Kerygmat nie jest po prostu nauką lub moralnością; **to głoszenie życia**, przesłanie, które przemienia serca i odmienia losy.

2. Kerygmat w Piśmie Świętym: Apostolskie głoszenie

Od samego początku po Zesłaniu Ducha Świętego apostołowie głosili kerygmat z mocą i prostotą. Nie zaczynali od filozoficznych traktatów czy zawiłych teologii. Ich pierwszym impulsem było **ogłoszenie ukrzyżowanego i zmartwychwstałego Chrystusa**.

Święty Piotr wyraża to jasno w swojej mowie w dniu Pięćdziesiątnicy (Dz 2):

«Tego właśnie Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami. Wywyższony prawicą Boga [...] niech więc cały dom Izraela wie z całą pewnością, że Bóg ustanowił Panem i Mesjaszem tego Jezusa, którego wyście ukrzyżowali».

(Dz 2,32-36)

Oto serce kerygmatu:

1. Bóg cię kocha i stworzył cię dla relacji z sobą.

2. Grzech oddziela nas od Boga.
3. Jezus umarł za nasze grzechy.
4. Bóg Go wskrzesił, i On żyje.
5. On wzywa nas do nawrócenia, pokuty i przyjęcia daru Ducha Świętego.
6. Wchodzimy w nowe życie w Chrystusie i w Jego Kościele.

3. Dlaczego kerygmat jest dziś tak ważny?

W epoce naznaczonej relatywizmem, moralnym zamętem i duchowym zmęczeniem, łatwo ulec pokusie sprowadzenia chrześcijaństwa do etyki społecznej, „łagodnej” duchowości albo rytualnych struktur pozbawionych życia.

Tymczasem **chrześcijaństwo nie zaczyna się od przykazania, lecz od Osoby**: Jezusa Chrystusa.

Papież Franciszek wyraził to mocno w *Evangelii Gaudium*:

«W centrum Ewangelii znajduje się piękno zbawczej miłości Boga, objawionej w Jezusie Chrystusie umarłym i zmartwychwstałym.»
(EG, 36)

I jeszcze głębiej mówił:

«Nie należy sądzić, że w katechezie kerygmat ustępuje miejsca rzekomo bardziej „solidnej” formacji. Nic nie jest bardziej solidne, głębokie, pewne, gęste i mądre niż to orędzie.» (EG, 165)

Dziś bardziej niż kiedykolwiek Kościół musi powrócić do kerygmatu. To jedyne, co może na nowo rozpalić ogień w oziębłych sercach, przywrócić nadzieję poranionym duszom, ocalić zagubionych. Żadna duszpasterstwo nie wyda owocu bez kerygmatu. Żadna katecheza nie będzie skuteczna, jeśli nie zacznie się od spotkania z żywym Chrystusem.

4. Teologiczna głębia kerygmatu: Więcej niż streszczenie

Choć może wydawać się prostą formułą, kerygmat **zawiera w załączku całą teologię chrześcijańską**. Tak jak DNA zawiera pełną strukturę ciała, tak kerygmat zawiera podstawowe prawdy wiary:

- **Chrystologia**: głosi, że Jezus jest Synem Bożym, prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem, ukrzyżowanym i zmartwychwstałym.
- **Soteriologia**: ogłasza, że Jego śmierć ma moc zbawczą; że jesteśmy zbawieni nie przez zasługi, ale przez łaskę.
- **Pneumatologia**: otwiera drzwi Duchowi Świętemu, który działa dziś tak jak w dniu Pięćdziesiątnicy.
- **Eklezjologia**: zaprasza nas do wejścia do Kościoła, Ciała Chrystusa, w którym żyjemy tym zbawieniem.
- **Eschatologia**: przypomina, że wszystko zmierza ku pełni życia wiecznego z Bogiem.

Kerygmat zatem **nie jest opcjonalny**. To „brama wejściowa” do całego gmachu wiary. Jak mówił bł. Paweł VI w *Ewangelii Nuntiandi* (nr 27):

«Nie ma prawdziwej ewangelizacji, jeśli nie głosi się imienia, nauki, życia, obietnic, Królestwa i tajemnicy Jezusa z Nazaretu, Syna Bożego.»

5. Kerygmat jest dla wszystkich: wymiar duszpasterski i misyjny

Jednym z największych błędów duszpasterskich naszych czasów było założenie, że kerygmat jest tylko dla „nowych”, dla dalekich, dla tych, którzy nie znają Chrystusa. Nic bardziej mylnego.

Wszyscy potrzebujemy nieustannie być ewangelizowani.

Chrześcijanin nigdy nie może przestać słuchać tego zasadniczego orędzia. Bo w życiu są

upadki, susze, rutyna... a kerygmat **odnawia duszę**, jak deszcz orzeźwia wysuszoną ziemię.

Duszpastersko ma to bardzo konkretne konsekwencje:

- **W katechezie:** nie może zaczynać się od przykazań czy sakramentów bez uprzedniego głoszenia Jezusa jako żywego.
- **W kaznodziejstwie:** każda homilia powinna mieć ton kerygmatyczny, nie tylko moralizatorski czy doktrynalny.
- **W rodzinie:** rodzice powinni głosić dzieciom miłość Boga prostymi słowami i szczerym świadectwem.
- **W sakramentach:** spowiedź, Eucharystia, nawet chrzest powinny być otoczone tym życiodajnym orędziem.

6. Jak żyć kerygmatem na co dzień

Kerygmat to nie tylko przesłanie do wysłuchania. To **prawda, którą trzeba żyć**. Włączenie go w naszą codzienność pozwala, aby stał się motorem naszego chrześcijańskiego życia.

a) **Dziękuj każdego dnia za swoje zbawienie**

Wstawaj codziennie rano mówiąc: „Dziękuję Ci, Jezu, że mnie kochasz i umarłeś za mnie!” To zmienia ton całego dnia.

b) **Często się nawracaj**

Nie ma głoszenia zbawienia bez świadomości grzechu. Badaj swoje życie z pokorą. Proś o przebaczenie. Przystępuj do sakramentu pojednania.

c) **Mów o Jezusie**

Tak, mów o Nim innym — swoim dzieciom, przyjaciołom, współpracownikom. Nie narzucaj się, ale **głoś z radością**, że Jezus żyje i Ty Go znasz.

d) **Żyj we wspólnocie**

Szukaj aktywnego udziału we wspólnocie chrześcijańskiej, która żyje Ewangelią sercem — gdzie jest głoszenie, braterstwo, miłość i modlitwa.

e) **Zaufaj mocy Ducha Świętego**

Nie jesteś sam. Ten sam Duch, który wskrzesił Jezusa, mieszka w tobie. Zaufaj, proś o Jego moc, pozwól się prowadzić.

7. Kerygmat w ustach dziecka

Pewien katecheta opowiadał, że zapytał kiedyś siedmioletnie dziecko, dlaczego jest chrześcijaninem. Dziecko odpowiedziało:

«*Bo Jezus mnie kocha, umarł za mnie i teraz żyje ze mną.*»

To właśnie **istota kerygmatu**. Bez komplikacji. Bez ozdobników. Po prostu prawda, która zbawia.

8. Zakończenie: Powrót do początku

Powrót do kerygmatu to nie cofnięcie się. To **powrót do centrum**, do ognia, który ogrzewa wszystko inne. To pozwolenie, by pierwsze orędzie było także ostatnim: **Chrystus żyje i cię kocha**. Pokonał grzech i śmierć. I woła cię po imieniu.

«*Biada mi, gdybym nie głosił Ewangelii!*»
(1 Kor 9,16)

Módl się, głoś, żyj kerygmatem.

Bo w nim jest Życie. A to Życie... nazywa się Jezus Chrystus.